

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 7 juni 2012 in zaak nr. 12/15723 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 mei 2012 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 juni 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 juni 2012, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hogerberoepsschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. N. Verheij, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van staat.

w.g. Verheij
lid van de enkelvoudige kamer

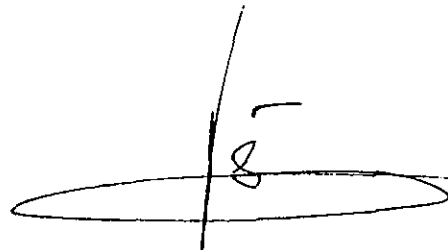
w.g. Van Gemert
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 juni 2012

243-755.

Verzonden: 22 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE**Nevenzittingsplaats Assen****Sector Bestuursrecht****Zaaknummer: AWB 12/15723**

Uitspraak van 7 juni 2012 op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren
van Guinese nationaliteit,
IND-dossiernummer: 1010.25.1264,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. H.K. Westerhof, advocaat te Dordrecht,
tegen

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, verweerder,
gemachtigde: mr. M.M. Luik,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

Procesverloop

Bij besluit van 11 mei 2012 is eiser op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 in bewaring gesteld.

Eiser heeft op 11 mei 2012 beroep ingesteld tegen dit besluit waarbij is verzocht om opheffing van de bewaring onder toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 24 mei 2012. Aangezien hierbij geen tolk in de juiste taal aanwezig was is de behandeling van het beroep aangehouden.

Het onderzoek ter zitting is hervat op 31 mei 2012. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was tevens aanwezig een tolk in de Malinke taal.

Overwegingen

Beoordeeld dient te worden of de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de wet dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

Zaaknummer: AWB 12/15723

2

De rechtbank overweegt als volgt.

Eiser is eerder op 26 januari 2011 in bewaring gesteld. Deze bewaring is met ingang van 31 oktober 2011 opgeheven.

Eiser heeft onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 16 juli 2008, nr. 200803835/1, naar voren gebracht dat indien een eerdere inbewaringstelling van de vreemdeling is opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting, in het kader van de beoordeling van een nieuw besluit tot inbewaringstelling dient te worden beoordeeld of ten tijde van het opleggen van de nieuwe maatregel sprake is van aanknopingspunten die leiden tot het oordeel dat, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn thans niet ontbreekt. Eiser heeft aangevoerd dat uit de stukken niet blijkt dat sprake is van dergelijke aanknopingspunten. Naar de mening van eiser is op dit punt sprake van een motiveringsgebrek.

Volgens verweerder is het niet nodig dat aanknopingspunten als vorenbedoeld zijn aan te wijzen. Verweerder heeft er hierbij op gewezen dat de vorige bewaring is opgeheven na een belangenafweging. Dit had volgens verweerder niet te maken met het ontbreken van zicht op uitzetting maar met de lange duur van de bewaring.

De rechtbank stelt vast dat in de schriftelijke vastlegging van de opheffing van de maatregel van 31 oktober 2011 als reden voor opheffing is vermeld: "andere belangen prevaleren". De rechtbank ziet geen aanleiding om te twijfelen aan de door verweerder ter zitting gegeven toelichting dat niet het ontbreken van zicht op uitzetting, maar de lange duur van de bewaring reden is geweest de maatregel op te heffen. De rechtbank betreft hierbij dat deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, in haar uitspraak van 21 oktober 2011 nog heeft geoordeeld dat nog steeds sprake was van een redelijk vooruitzicht op verwijdering van eiser.

Gelet op het voorgaande hoeft niet beoordeeld te worden of ten tijde van de inbewaringstelling van 11 mei 2012 aanknopingspunten bestonden als bedoeld in eerdergenoemde afdelingsjurisprudentie.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 niet onrechtmatig is. Het beroep dient ongegrond te worden verklaard. Het verzoek om schadevergoeding dient derhalve te worden afgewezen.

Zaaknummer: AWB 12/15723

3

Beslissing

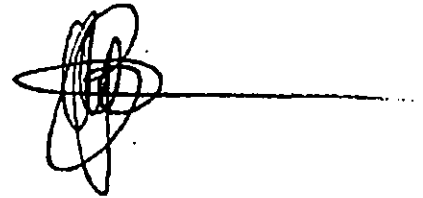
De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.B.W. Venema, rechter, bijgestaan door mr. P.A. Schoenmakers, griffier.

mr. P.A. Schoenmakers

mr. M.B.W. Venema

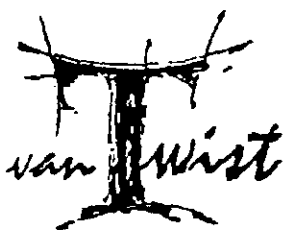
In het openbaar uitgesproken op 7 juni 2012.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. De vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen, zijn opgenomen in artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 85 van de Vreemdelingenwet 2000.

Afschrift verzonden op:

- 7 JUNI 2012

VOOR AFSCHRIJFT CONFORM
DE GRIFIEER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

ADVOCATEN

Wijnstraat 139
3311 BV Dordrecht
Telefoon: 078 - 648 91 29
Telefax: 078 - 648 93 69
www.vantwist-advocaten.nl

Mr drs E.W.B. van Twist
Mw mr H.K. Westerhof
Mr K. Wijnmalen
Mw mr W.A. Berghuis

Aan de Raad van State
De Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

== 070 - 3651380 ==

Dordrecht, 11 juni 2012

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 JUN 2012	
ZAKENR	201205739
AAN	13
BEHANDELD DO	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT (Vrontn: Guinee)

Inz.: / Staat
Toevoeging in aanvraag

Reg.nr.RvS: n.n.b.
Reg.nr.Rb.: Awb 12 / 15723 BEPTDN
IND: 1010-25-1264
Appellant:
Geboren:
Nationaliteit: Guinese

Uitspraak rechtbank: 7 juni 2012

Geeft eerbiedig te kennen,

, geboren op van Guinese nationaliteit, verblijvende te DTCZeist, hierna aan te duiden als appellant, kiest te dezer zake domicilie te (3311 BV) Dordrecht aan de Wijnstraat 139 ten kantore van zijn advocaat mr H.K. Westerhof, die ten deze als gemachtigde wordt gesteld en als zodanig, zulks met het recht van substitutie, voor hem in rechte zal optreden.

Voor zover noodzakelijk wijst appellant erop dat hij ondergetekende bepaaldelijk heeft gevolmachtigd om in deze het hoger beroep op te stellen, te ondertekenen en in te dienen.

Bij uitspraak van 7 juni 2012 de rechtbank te Den Haag nzp. Zwolle het beroep van appellant ter zake de opgelegde maatregel van vreemdelingenbewaring ongegrond verklaard. Een copie van de litigieuze uitspraak is ingevoegd. De inhoud daarvan dient als hier overgenomen en toegevoegd te worden beschouwd.

ADVOCATEN

-2-

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak nu deze strekt tot ongegrondverklaring van het beroep. Bij wijze van grieven daarvan wijst hij op het volgende.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank aangenomen dat in deze door het enkele tijdsverloop geen nieuwe feiten en omstandigheden behoefde te worden gesteld door verweerder bij de oplegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring

Na negen maanden "op straat" te hebben rondgezworven, is appellant aangehouden en opgepakt. Dat gebeuren heeft de gemoederen bezig gehouden en vast staat dat appellant daarbij één van zijn tanden is kwijtgeraakt. Dat feit was aanleiding om opnieuw toelating te vragen. Daartoe heeft hij zich op 12 april 2012 bij de IND te AC Ter Apel vervoegd. Op 2 mei 2012 heeft hij de aanvraagformulieren ondertekend en op 11 mei 2012 heeft hij de (afwijzende) beschikking ontvangen en is direct daarna in bewaring gegaan.

Nu is voort van belang dat hij eerder een asielaanvraag had ingediend en eerder in vreemdelingenbewaring is gesteld. De eerste keer is de maatregel opgelegd op 26 januari 2011 en is hij eerst op 31 oktober 2011 opgeheven.

Verweerder heeft gesteld dat het enkele tijdsverloop maakt dat geen nieuwe feiten en omstandigheden behoeven te worden gesteld die het opleggen van een nieuwe maatregel kunnen dragen. Hij gaat er vanuit dat er meer dan zes maanden verstreken zijn. Alhoewel dat waar is wanneer wordt gerekend vanaf de dag van invrijheidstelling (31-10-2011) en de dag van oplegging van de tweede maatregel (11-05-2012), kan in deze zich niet aan de indruk onttrokken worden dat niet zozeer de datum van afwijzing geldt als peilmoment als wel het moment van tweede aanmelding (12-04-2012). Op dat moment was appellant nog geen zes maanden in vrijheid en het lijkt erop dat verweerder bewust heeft gewacht tot die termijn voorbij was alvorens de aanvraag in behandeling te nemen. Immers, zulks vond plaats één dag na de zesmaandentermijn. En dat in een zaak waar het duidelijk was dat de vreemdeling de Nederlandse Staat een verwijt zou gaan maken vanwege het feit dat hij slachtoffer was van zware mishandeling (tand verloren = blijvend letsel) gepleegd door of vanwege de Nederlandse politie. En als dan ook nog wordt gesteld dat er een l.p. was afgegeven c.,q. zou worden afgegeven waarvan nergens in het dossier iets kan blijken, doet dat toch vermoeden dat op deze manier een probleem "weggewerkt" wordt.

De rechtbank is ten onrechte veel te gemakkelijk meegegaan in de mening van verweerder hieromtrent.

Grief 2:

Naar de mening van appellant is de uitspraak niet of onbegrijpelijk gemotiveerd

Gelet op hetgeen op pagina 2 in de vijfde alinea wordt overwogen, neemt de rechtbank aan dat er zicht op uitzetting bestaat. Zulks is onbegrijpelijk, temeer nu de rechtbank dat oordeel kennelijk baseert op zijn eigen uitspraak van 21 oktober 2011. Deze uitspraak is ondergetekende niet bekend en kon haar ook niet bekend zijn. Dat het dezelfde rechtbank

ADVOCATEN

-3-

betreft, maakt niet dat de rechtbank uit zijn eigen uitspraken mag/kan citeren, althans niet dan na partijen daarvan te informeren.

Grief 2

Gezien het vorenstaande meent appellant dat de litigieuze uitspraak van de rechtbank te Zwolle geen stand kan houden. Nu de uitspraak dient te worden vernietigd, zal verweerder de kosten van het beroep alsook van het hoger beroep dienen te vergoeden.

WESHALVE

Appellant zich tot Uw Raad van State wendt en met de verschuldigde eerbied verzoekt:

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de uitspraak van de rechtbank, waarvan beroep, te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank of verweerder ter verdere afhandeling danwel zelf in de zaak te voorzien;
- de invrijheidstelling van appellant te gelasten alsmede een schadevergoeding toe te kennen naar billijkheid;

met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

H.K. Westerhof.